

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29258/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Димитријевић, адвокат из ..., против противника предлагача "Коридори Србије" доо Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 648/22 од 04.09.2023. године, у седници већа одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 648/22 од 04.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 648/22 од 04.09.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 648/22 од 04.09.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Краљеву Р1 160/20 од 15.04.2022. године, којим је утврђена новчана накнада за део експроприсане к.п. .. КО ..., у површини од 9а 70м² у укупном износу од 405.460,00 динара за део кп бр. .. КО ..., у површини од 8а 8м² у укупном износу од 337.744,00 динара и за део експроприсане кп бр. .. КО ..., у површини од 4а 59м² у укупном износу од 191.862,00 динара, све уписане у ЛН .. КО ..., обавезан противник предлагача да предлагачу на име накнаде за експроприсане непокретности ближе описане у ставу првом изреке решења исплати укупан износ од 935.066,00 динара са законском затезном каматом од 15.04.2022. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 141.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију оспоравајући чињенично утврђење и правне разлоге суда, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (поседна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној противника предлагача.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачу за експроприсану непокретност за коју је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији. Побийана одлука заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 83/18), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као градског грађевинског земљишта. Правноснажна одлука не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште изражено у одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, да пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену и да доказ вештачењем није искључен у овој врсти поступка. Припадајући износ новчане накнаде предлагачу утврђен је вештачењем и висина новчане накнаде је одређена применом критеријума које је вештак узео у обзир при одређивању тржишне вредности експроприсане парцеле. Другостепена одлука је у складу са праксом по којој се тржишна вредност одређује према сврси због које је у складу са планским актом утврђен јавни интерес и донето правноснажно решење о експропријацији.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95...14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 20.10.2020. године и вредност предмета спора је 935.066,00 динара, што према средњем курсу НБС за 1 евро на дан подношења предлога износи динарску противвредност 7.952,58 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, то ревизија противника предлагача није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**